

[Transcript] 112 For Venskaber / FESTIVALVENNER

Podcasten er sponsoreret af dig og mig, Hors Mobilselskabel Colmy.
Den bedste forbindelse af den, vi har med hinanden.
Du lytter til en podcast fra 24.07.
Kigger hun hen i et specifikt sted i Kampen, meget tæt for mit tænd,
hvor der så ligger en menneske lort?
Nej.
Og så kan jeg godt se, at der ligger rense servietter hele vejen fra mit tænd.
Man lurur på i Kampen og flyver rundt.
Kærester kommer og går.
Venskaber består.
Der er i hvert fald hørt.
Derfor har jeg også altid haft det helt skamfuldt over,
at jeg har mistet mindst lige så mange venner som kærester.
Du kan genkende følelsen af, at venskaber kan være både
den stærkeste, skrøpligste, veste og sværeste relation i verden.
Lige nu har jeg f.eks. både gamle venner, jeg håber på at vinde tilbage.
Nogen jeg helst vil glemme.
Venskaber, jeg drømmer om, bliver endnu tættere.
Og vendeforælskelser i folk, der endnu ikke ved, at din dag skal være min ven.
Derfor har vi lavet denne her podcast.
En slags venskabsambulance,
hvor vi hver uge vil hjælpe dig med dine vennskaber
og måske forhåbentlig selv blive venner undervejs.
Mit navn er Ida Sofia.
Mit navn er Maria Jensal.
Du lytter til 112 for venskaber.
Velkommen til.
Er det nu?
Det tænker jeg.
Det er simpelthen nu.
Jamen, hej.
Du føler dig klar.
Det gør jeg.
Det gør jeg. Jeg er lidt trøj i munden, synes jeg, man er...
Jamen, det var også længe siden.
Ej, og jeg synes...
Lukte der da også.
Pludselig synes jeg, det var sådan, det lukte at prøve hende.
Så du tænkte at komme fra din munden?
Jamen, det var også så, det næste jeg var sådan, det kan jeg ikke være.
Hvis du havde slået en prøve helt derovre, så tror jeg ikke, at den var noget hernede.
Og det var ikke mig selv.
Og så var jeg sådan, måske det var mikrofonen.
Nå.

Der enten lukte det lidt at prøve.

Hvad lukte der ikke at prøve herovre?

Eller mine ørne.

Men kender du egentlig ikke det, at når man kommer ind i et studiet til en mikrofon, så nogle gange lukter den af mennesket, der har først ørne.

Ja.

Ja, det er rigtigt.

Månster og drik.

Hvad de ikke kunne have fået nu på Osmøg.

Det er faktisk ikke rart, når det sker.

Det er ikke så fedt.

Og det var lige det, jeg tænkte.

Hvad en der har pruttet på mikrofonen, tænkte du?

Ja.

Nog om prutt.

Ja.

Vi har ikke set hinanden i siden juni.

Nej, det er helt sindssygt.

Det var virkelig vildt.

Ja.

Vi har haft tre ures, altså sommerfærdige fra podcasten.

Og så har der været et par afsnit her, og vi simpelthen har et nyt lidt.

Fordi vi har jo optaget de afsnit, der er kommet ud de sidste par uger, inden sommerfærdien.

Eps.

Så i dag er første afsnit, som vi optager efter sommer, og som starter det nye liv, hvor vi optager hver uge igen.

Og alle afsnit er sådan i realtid, i vores venskab og i vores liv.

Men hvordan har du det med at se mig igen?

Jeg synes, det er dejligt at se dig.

Jeg er der glædet mig.

Hvorfor griner du, at det?

Det er bare et fedt spørgsmål at stille folk.

Hvordan synes du, du er at se mig igen?

Så du spørger mig over mig?

Jeg tror, at jeg begynder at spørge flere mennesker om, at du har gået op til et eller andet event.

Hæ?

Hvordan har du det med at se mig?

Også fordi nogle nøgeren svar, man kunne få nogle gange.

Når vi ikke set hinanden, som gymnasiet, hvor du var rigtig strid, så jeg synes faktisk, at jeg kan mærke, at jeg får lidt hjertebange.

Når?

Jeg troede, du ville stoppe meget hurtig med at stille det spørgsmål.

For jeg også ville komme mange svar, man ikke rigtig ville synes var så rigtig træt.

Var ikke lige gået overskået?

Også bare lige sådan svartiden, gik der lige lidt for lang tid før den er besvaret på det spørgsmål, de bliver overrumplet.

Og jeg ville også gå i panik, hvis der var nogen, der spurgte mig, fordi jeg er så dårlig til at lyve.

Så jeg ville virkelig være sådan, hvis jeg havde det på en specielt måde at være sådan.

Så du bliver stille og begynder at stille lidt undeligt?

Okay, det var okay at se dig.

Jeg havde faktisk lyst til at gå over, lige det jeg så dig og duckte mig gennem og gå over bag hjørnet og taget glas i en panik,

og så bare stod der ind til, at jeg kunne se, om du var for duftet over den anden ende.

Men nu står jeg jo så her med dig.

Nej, det er jeg glad for, at du synes det er dejligt.

Jeg synes det er dejligt, jeg har glædet mig til at optage igen.

Jeg synes også, det har været dejligt at holde færgen.

Ikke fordi jeg ikke har set dig, men fordi det har været skønt at holde færgen.

Det har også været til at træne.

Det synes jeg virkelig, jeg har holdt så meget færgen i år.

Jeg har jo ikke holdt færgen i 100 år, og så har jeg holdt så meget færgen i år.

Og det har bare været helt vidt underligt.

Jeg har forproduceret både sammen med dig i denne her podcast, og jeg har forproduceret 112 gnus til hjertet.

Og jeg har også lavet begge podcast holde sådan tre ures helt færgen,

og så med nogle snydeavsnit i mellem, så har jeg virkelig fået en lang færgen.

Og det har været helt sindsygt.

Altså så lang tid, at Pelle i går sagde til mig, skat.

Altså, hvornår skal du begynde at arbejde igen?

Han har været i gang i et par uger nu.

Jeg har bare stadig gået rundt, selvom vores børn er kommet tilbage i institutionen.

Der er ingen grund til, at jeg ikke skulle arbejde længere.

Men jeg har bare sørget for, at jeg skulle færgen i uge efter uge, selvom alle er kommet tilbage.

Jeg skal da lige optage imorgen med Ida, der begynder jeg.

Men så tager jeg også tilbåndhold min morgen.

Ja, det gør jeg nemlig.

Gør du?

Ja, så vil jeg i morgen.

Når i morgen?

Ja.

På færgen igen.

Lige præcis.

Så jeg har én arbejdsdag i dag, så holder jeg færre resten af ugen på bundholden på Wonderfestivalen med mine veninder.

Og deres børn også, så vi skal bo allesammen sammen sammen.

Og tage på festival og passe en anden børn på skift, så vi kan komme lidt ud og sådan noget.

Det bliver meget hyggeligt.

Og så vender jeg rigtig tilbage til arbejdet i næste uge.

Okay.

Så du har bare blevet blevet opstart?

Ja, én dag.

Du har holdt meget færges.

Og hvad har du lavet?

Jeg ved, du har været i Grængland.

Ja.

Jeg har været i Grængland.

Du har lavet meget lang tid.

Ja, nej.

Jeg har været i Grængland i to uger.

Men følte du også for lang tid?

Det føles meget lang tid.

Det føles lang tid, at jeg tænkte, næste år skal jeg være i Grængland i en uge.

Okay.

Fordi, at det er jo fandt ud af, som jeg jo godt visste i et eller andet sted, men...

Der er jo faktisk nogle gange noget lidt mere færgagtigt overens almindelig liv,

hvor man trods alt har 6-7 timer på arbejde,

hvor man også kan tjekke sine telefoner.

Vi har lige været nød at spise noget morgenmad og hygge og sådan noget.

Hvor ens børn er en situation.

Færges, når man er ude at rejse,

der har man jo børnene selv 24 timer i døgnet.

Og så er jeg ligesom sådan...

Analyse mig frem til den her meget simple.

Så er jeg ligesom sådan baneprydende.

Jeg er sådan åbenbaring omkring, hvad færges jeg er nu.

At færges er for mig nu, når jeg er samme med børnene, det er jo kvalitets tid.

Det er nærvær, det er rigtig hyggeligt.

Det er virkelig dejligt, det er fuld af kærlighed.

Og det er meningsfuldt, og det er sjovt at lave andre ting med min børn,

end det, jeg plejer at lave herhjemme.

Det er dejligt at bade, spise på restaureringen, lave sandslørter og alt muligt hyggelige ting.

Men det er ikke afslappning.

Det er færges bare ikke med små børn.

Jeg ligger ikke på en strandstol, jeg får ikke lyttet til min lydbo.

Der er ikke noget afslag, jeg får ikke sovet mere end jeg gør i Danmark.

Jeg får faktisk sovet lidt mindre, fordi de er lidt bems min børn,

når de kommer afsted og fly, og tidsforskæld og alt muligt.

Så sover de pludselig dårligt, og det er varmt.

Så jeg har haft en virkelig vidunderlig færges,

men det er ikke afslappning længere færges.

Det er bare noget andet.

Derfor er det dejligt, at jeg lige har haft en uger nu, hvor de kommer tilbage i institutionen,

og jeg har bare ligget derhjemme og set serien.
Godt. Så har du fået lidt færge for din færge, som du har skabt på Instagram.
Og som Casey har sovet med engang.
Det vil jeg gøre igen næste år.
Det var virkelig dejligt.
Hvad med dig? Har du haft en dejlig færge?
Jeg synes faktisk, at den har været for lang.
Det er simpelthen et privilegiere problem over alle grænser.
Men jeg tror, at jeg i en stor del...
Efter vi flyttede...
Nå, skal du høre her?
Det skal du faktisk lige.
Men efter mit...
Jeg finder flere til kolan tilbage for at få til min prægn der.
Vi flyttede tilbage fra Hamburg, hvor jeg var brød i to år,
og havde med al min rutiner og arbejde.
Altså hvis præcis, hvad jeg skulle være over og sådan noget, det elsker jeg jo.
Så flyttede vi hjem til Danmark, og så tog det vidderligt, i hvert fald,
til et helt år, som har gået cirka nu.
Så det tog et halvt år før jeg kom ind i nogle rutiner,
fik nogle første arbejdsdag med det,
og det er radioer, laver nogle møder, nogle skrive-dag.
Virkelig fik bygget en hverdag op, begyndte at træne.
Altså sådan noget, jeg gør, kan lide.
Jeg fik nogle første rutiner, at jeg begyndte at have sådan en rullig,
lidt normalt menneske, fordi ellers er jeg sådan en,
der hurtigt kommer til at liggere hver handlingslande.
Og så kom derfra.
Også er det pludseligt, fordi mig og Simon,
vi har ikke skudt at rejse eller noget i år.
Vi skulle have skudt på festivaler og i sommerhus,
og så havde vi besøgt vores familie og sådan noget.
Så det har været meget hjemme i Danmark før.
Og så blev jeg bare meget hurtig, lidt restløs i,
at være hjemme og mange ud og rejse,
og mange lever alt muligt andre ting.
Og jeg har ikke de der fast rutiner længere,
og så kan jeg ikke rigtig finde ud af, hvad jeg skal gøre mig selv.
Jeg fandt jeg ud af, at så var jeg faktisk lidt dårlig til at holde færd,
fordi jeg har jo ikke nogle børn normalt,
eller sådan, at jeg kan være puge nu, kan jeg endelig.
Jeg har masser af tid til at slå bag, og sådan noget til hvert dag.
Du har ikke været sådan total underskud af at slå bag?
Nej, det er lidt ikke overhovedet ikke.

Men jeg er jo også et menneske, der virkelig prøver til at slå bag.
Men så har jeg bare flere for meget tænke i tid,
og nærmest blevet sådan et stresset af at holde færd til sidste gang.

Hvad har du tænkt over?

Nå, bare sådan her, hvad der skal blive af mig.

Og jeg er også her på jorden.

Altså, det er jo sådan nogle tanker jeg er altid.

Der er tid at komme til mig, hvis ikke jeg er underholdt af et eller andet.

Ja.

Men det har været rigtig dejligt, at vi har været sommerhus,
og der har kommet styr på det, og det har været hyggeligt, at vi har haft gæster.
Og masser af dig sidder og tænker over det nu, så følger jeg jo videreligt,
at jeg har holdt færd i et år.

Ja.

Altså, det føles virkelig så mærkeligt.

Ja, men jeg føler så, at vi har været lang tid væk.

Ja, ikke?

Altså, vi havde det begge togelsen af, at vi skal have en lang færdige.

Ja.

Vi har begge togelsen for, at du vil gerne bare flytte op i det sommerhus,
der og være sådan.

Tiden skal bare blive en illusion, og det er for os.

Ja.

Men tiden blev bare ikke en illusion for mig.

Det der var irriterende, fordi det er jo det, der også nogle gange kan være nøjeren,
ved at have for meget tid.

Ja.

Jeg ved godt, at for mange er det jo også et kæmpe privilegi,
men det er jo, der var altid stået gørende daljen på alt muligt, ikke?

Fulstændigt.

Og jeg tror også, at i min sommer, der blev det både meget praktisk,
i forhold til, at der var mange ting.

Der er altid sådan noget praktik, vi skal åbne i,

så skal vi rente havrande, og så skal vi have lagt i rasa eller et eller andet, ikke?

Ja.

Men mig også er det der med, at der er så meget tid,
at man ikke ved, hvad der er oppe og ned,
eller hvad klokken er i mange dagens træ.

Så synes jeg godt, at det kan blive stressende igen,
men så begynder jeg at tænke over tiden.

Så begynder jeg at stresse over, at jeg ikke bruger den til noget.

Så er jeg sådan, at ej, jeg måske begynder at arbejde igen snart.

Så er jeg bare at spille et tid.

Ja, så får man dårl som videre.

Så kommer det der kapitalismus tankergang ind,
ind i mig og er sådan,
puh, du burde ikke bare spille din se på at vilde dig så meget hele tiden,
eller lave nu noget,
og få nu noget ud af det.

Gengæld så synes jeg, og nu har jeg kun set det ude fra,
at du har været på en del festivaler.

Ja.

Og det har set ud som om, at du har haft sådan en sommer,
som har været fuld af venner.

Ja, men det er faktisk det der også er sjovt,
fordi jo, jeg har set min venner,
men jeg har været de samme,
enkelte personer, jeg har set rigtig meget.

Også jeg har nærmest ikke set min venindegruppe, for eksempel overhovedet.
Nej.

Også vi har nærmest ikke set hinanden.

Fordi alle bare har været...

Fordi folk har lavet noget med deres kærester,
deres børn,

der er en, der er gravid og har haft det dårlig hele sommeren,
og du ved assasinen,

og jeg har haft alle de der festivalessplaner,
eller været i sommerhus.

Så du ved, det er faktisk ret sjovt,
fordi jo, jeg har været sammen med mange mennesker,
og jeg har været på festivaler,
og jeg har været rigtig socialt i forhold til,
hvor meget jeg har mit nervesystem,
jeg vil ikke holde til.

Men jeg synes ikke, at det er fordi,
jeg føler, at jeg har haft den der sådan,
meget nærværsaktige med mange tætte.

Det er meget mere været sådan,
end lidt mere pæfervendenskaber,
så god veninde en dag.

Men jeg har savnet lidt til der med,
sådan en rigtig københavn sommer,
ligesom for nogle år siden.

Hvor alle bare hele tiden var tilgældige.

Hvor vi hele tiden mødtes på den samme café,
og drikket i sort og vand hver dag.

Det føler jeg, at det er en tid,
der kommer tilbage om 10 år eller sådan noget.

Altså, jeg kan jo se det,
med mine mor og hendes veninder,
da de var i forørende.
Altså så begyndte det at komme igen.
Så var børnene store,
og så begyndte de at få deres second ungdom,
og så at drikke aporoles i kødbyen,
og bade spræng i havnen og sådan noget.
Men det var som om,
der er lige en pause i de her år,
hvor vi bare er så spredt for alle venner.
Det synes jeg i hvert fald,
fordi jeg tror nærmest,
at jeg har følt,
at det har været lidt ensomt i virkeligheden.
Selvom jeg har været omgivet mange mennesker,
og også mange, jeg elsker højt.
Men jeg lige vel har manglet lidt mere den der,
hver dag sommerfærd,
hvor man ser alle sine gode veninder,
og ligger hjemme på sofaen,
og måske ikke har ens libo,
eller bestiller sushi,
og har tømmermænd,
og sådan noget.
For bare fem år siden i mit liv, nærmest.
Det tror jeg virkelig godt.
Det samler jeg også.
Der bliver virkelig den her sommerkonfronterede med det,
der holder vi altså voksne,
at vi tager lidt sommerfærd med vores kærester,
og vores respektive børn og familier
i sommerhuse,
og tager med på forretningsrejser og sådan noget.
Når det her afsnit bliver sendt,
så er jeg lige kommet hjem fra Wonderfestival,
og det er det eneste arrangement,
jeg har hele den her sommer, som inkluderer venner.
Ellers har det bare været familie,
og børn, og familie,
og børn, og mig, og pælde,
og børn, og mig, der skulle passe børnen,
og pælde,
skulle på festival,

jobs,
og så videre,
og så har vi planlagt i måneder,
at vi skulle have de her 3-4 dage,
med vores venner,
og børn, i øvrigt også.
Det er så svært at få til at hænge sammen,
i en kalender,
og nu kan vi endelig alle sammen lige de her dage.
Og der var bare en gang,
hvor det bare var vognet op om morgenen,
skrev til dine venner,
hvor skal vi mødes i dag,
og så kom folk bare at joine ned på bryggen,
og spise en pizza,
og bade det,
og havde givet en lille pan.
Der gik siden også i stort,
men der var man bare sammen i den der,
sådan lidt tidsløse,
altså hvor man,
og sommeren var bare langt,
men man var sammen i den,
når man slappede af,
hvor jeg tror virkelig,
at den her sommer har været baring for mig,
hvor jeg har været,
og mig og min kæreste har ikke noget baren op,
så vi kan ikke engang sætte på,
at være med i den der gruppe af folk,
som så i sommerhus med alle børnene,
fordi jeg synes,
den har været lidt stressende på det,
hvor der har været holdt deroppe,
hvor vi er meget forskellige.
Altså vi lever virkelig separeret lige,
vi er ikke den der symbiose længere,
og man skal godt nok plade en lægge,
en fucking dudel,
et link før,
at man kan ses alle sammen sammen.
Ja.
Og det er jo faktisk noget af det,
vi skal snakke lidt om i dag,

fordi vi har i løbet af sommeren,
fået en del forskellige spørgsmål,
som handler om sådan sommerferie,
og festivaler,
og hele det her med,
og herferie med sine venner,
eller uden sine venner,
og vi vil gerne prøve at lave sådan lidt en festival special,
hvor vi snakker om det med,
at være på festival,
og være en venne,
og være i venneskaber,
og være i relationer,
og alt det, der kan være udfordrende,
og fedt, og magisk, og fantastisk,
og svært vidt det.
Så vi kommer bare til at prøve at tage udgangspunkt i vores egense,
og blivelse af festival,
og festival, sommer,
og venneskaber.
Men skal vi ikke lige,
inden vi går i gang med det,
så skal vi catch-up på vores vininebog.
Nå ja.
Hvad er det helt glemt?
Apropos at holde fjerne i rigtig lang tid.
Men du er ikke glemt så meget,
at det ikke er dig, der har fundet et rigtigt godt vininebogsbørsmål.
Det er dig, der har valgt et ud,
og det, som vi skal prøve at svare på i dag,
det er, hvad er den bedste koncert,
i nogen siden har været til?
Ej, jeg har allerede en, der popper op i mit hoved.
Ja.
Men det er den nyeste koncert, jeg har været.
Du husker bare sådan...
Ej, men det var på Smukfest.
Jeg kan godt sige, at jeg prøvede på,
at der var jeg i hvert fald fuld.
Og jeg var rigtig fuld.
Og jeg havde siddet,
men Simon, han var med,
og så var vi sammen med nogle af vores,
nogle af mine arbejde,

og nogle af vores venner og sådan noget.
Og så ville Simon rigtig godt stå,
godt til Nick og Jake-koncerten,
ved Bøge-senerne.
Så han er jo ikke høj nok,
kan man sige, til at se igen?
Nej.
Men i hvert fald,
så ville Simon gerne stå godt til den her
Nick og Jake-koncert,
og mig og min veninde var ret fulde.
Så han laver også noget damage control på os,
hvor han siger,
kom, skal vi ikke gå over og se Wreck & Bowman,
som spillede før Nick og Jake?
Og så var ikke så mange,
der ville se Wreck & Bowman,
og han spillede også på den modsatte bøge-scene,
hvor Simon, han så ville have,
at vi skulle se Wreck & Bowman,
fordi han jo vidste,
hvad den anden scene nere,
det ikke så skulle være på.
Og mig og Pia, den ville bare sådan,
ja, ja, ja, her, her,
og edder popcorn,
og drækker vort kajú,
og kommer hen,
og sætter os bare,
og det er jo det her også her,
jeg skal prøve at synge,
ligesom Wreck & Bowman,
og overbelaster mit stemmebund,
at lige være begyndt at græde,
og der er tvang til en lækker,
20 mennesker til at høre på,
hvor undt du gør på deres stemmebund,
og der står og siger til dem,
jeg lever faktisk af min stemme,
kan jeg godt forstå,
at det er rigtig alvorligt,
og er virkelig sådan,
der er pisket op,
og min veninde arbejder på Sony,

jeg får hende til at forklare alle,
at det faktisk gør rigtigt,
at det er overbelastet,
fordi jeg fucking har sunget sådan her,
men jeg har hætbandet så meget,
at jeg nærmest fik holdt i nokten,
altså ej, ej, ej,
det var, så tænkte jeg,
folk her kan forstå mig fuldt, jeg var.
Når det så er den her koncert,
så er vi slutt,
og vi er virkelig sådan her,
holdt op, det er en lang sang, han har sunget,
kender du ikke, det er Østner,
jeg føler, han har sunget,
Arm Only Humane i 45 minutter,
så siger man sådan,
nu er dogen ikke og det er,
men halv time,
skal vi ikke bare blive siddende her,
og så er vi jo altså sådan,
ja, whatever.
Og så sidder jeg der og hygger,
og så er det, jeg rejser mig op,
så er det alle,
hele smuk,
der har slået rekorder og strøer,
alle er lige pludselig,
altså du ved, jeg har ikke set det,
fordi jeg sidder der,
musse pusse,
jeg har været nusse på en andens jakke,
og drugte, hvor jeg kan juke,
så rås møjer,
og så rejser man lige pludselig op,
og så får jeg bare et chok,
fordi jeg kan ikke se andet,
en fucking mennesker,
overalt,
der er sort af mennesker,
og jeg er pisse stiv,
og jeg står bare,
og så begynder jeg bare at græde.
Og så græder jeg, og græder jeg,

og alle kommer hen.
Fordi du er lykkelig?
Nej, fordi jeg er bange.
Altså jeg er råk bange,
og jeg er for rejst.
Og jeg er bange for,
at jeg skal få et rejst,
og han falder inden fucking negatjæ.
Jeg har været fan af to ting,
hele mit liv,
hest og negatjæ.
Og det er en spekater,
jeg har haft,
og jeg er bare sådan her,
det skal jeg ikke,
jeg er råk bange,
og lige om det så ødelægger,
det er for alle,
ved at sige sådan her,
jeg vil væk.
Altså vi kan desværre ikke stå her,
lige vel,
og drej med at grad igen,
så er det så flere lykkelig.
Så står jeg igen,
nej, hvad er det smukt, man?
Det her det går i ståendet,
ej, jeg står,
jeg har bare hørt mig selv,
jeg står plad ved med Sivn,
den her koncert,
det her det går over i ståendet,
men det gør det bare,
ej, hvad er det smukt, man?
Og helt sådan skal kræve mit folk,
og køst folk,
og sådan noget,
ej, men,
sådan så er jeg bare
under helt den der koncert,
og filmet,
og filmet,
og jeg kunne bare sådan mærke ind i mit hoved,
hvordan jeg skulle skrive til,

[Transcript] 112 For Venskaber / FESTIVALVENNER

ej, jeg skal jo post om den her koncert i morgen,
og hvordan de har drengt,
de har bare ændret dansk popkultur,
ej, man,
så er du klar over,
hvad glæde jeg er for,
at jeg fucking ikke gik i gang,
jeg var i gang,
jeg var i full under koncerten.
Ind i Norte.
Ja, med at skrive teksten ned,
det her skal der stå,
man, i morgen,
og jeg skal post,
rigtig følsomt,
folk kommer til at like,
det er så meget,
og efter den her koncert,
så er jeg så igen,
og mens jeg også løber ind i backstage,
og finder med diners management,
og tager fat i dem,
og sådan,
hallå,
hvorfor var Medina ikke i surprise-akt,
under Nick og Jack koncerten,
og kunne det ikke have været soffenfasiske,
de to og hende,
og de har bare gennemgået den samme hate
for befolkningen,
og se, nu viser de os alle sammen,
og kunne det ikke,
ej, ej, ej,
der havde jeg skarmt sat på hovedet,
der var noget opdagen efter.
Ej, jeg var også Medina fans samme tid,
jeg ville sætte mig.
Hvor er Medina egentlig anden i dag?
Ej,
kan man få lov at sige hej?
Ej,
det er i hvert fald,
den første, der popper op i mit hovedet,
for en rigtig rop program,

jeg lige har haft,
og jeg måske sige dagen efter,
selvom jeg lige havde lidt skarm,
så var det stadig en rigtig god oplevelse.
Jeg synes, det lyder fantastisk.
Der var i hvert fald følelserne ude for tørret.
Det er jo det, koncerter skal gå.
Altså, der er to koncerter, som hænger sammen,
så jeg vil sige,
jeg bliver nødt til at tage det rigtige lang tid tilbage,
også her,
fordi den første koncert,
den foregår i sådan noget,
lad os sige,

56.

Okay.

Fordi Spejskødske kommer til København.

Okay, sygt.

Ja.

Og jeg har både stået inde ved dængeligt tærre,
og brød at se dem,
og de kommer ikke ud,
og de kommer selvfølgelig ud af en bagingang.
Men jeg var jo ligesom,
alle vi er alle sammen,
var kæmpe, kæmpe, kæmpe, kæmpe,
super stjerne fans,
og jeg havde tabiceret hele mit værelse
med postkort,
altså guld,
og luft, og vække,
og alvor Spejskødske.

Og så har min forældre

så fået billetter til den her koncert.

Og jeg kan huske følelsen af,
at se den her vidunderlige koncert,
det var alt, hvad jeg drømte om.

Jeg sidde på skulderen af min far,
så jeg kunne se noget.

Der var folk bag os,
der blev ved med at råbe og skrive,
at jeg skulle ned,
og min far var bare sådan her.

I kan råbe og skrive alt det, i vil.

Men jeg har købt den her billet til min dad,
og hun ser ikke en skrid,
hvis ikke hun sidder heroppe,
så det er sådan der der.
Og det var fantastisk.
Og så kan jeg huske,
at under hele koncerten,
så sagde min mor,
der er et eller andet helt off.
Der er et eller andet off med Jerry,
de uvenner.
De uvenner, hun er sur.
Jerry er sur.
Hun kigger ikke på de andre,
de kigger ikke på hende dernede.
Og jeg er sådan her,
tschh, altså,
jeg er sådan 6 år gammel.
Altså, jeg ser indtidigt af det her.
Jeg er bare sådan her,
de har det for sygt.
Alle har det for sygt,
det her, det er det vildste i verdenen.
Dagen efter,
fortsiden af alle,
den skal jeg vise,
Jerry har jo forlatt dangeligt tævne
og forlatt gruppen,
at det er jo i Danmark,
efter den koncert.
Ja, det er jo den sidste koncert,
de spiller,
så forlader hun gruppen.
Nej.
Så,
det var en sent syg oplevelse.
Og så klipped til,
mange, mange år senere,
da jeg møder pælle,
vi er lige blevet kærester,
det inden jeg bliver gravid,
så laver de reunion tour.
Og det gør de i forskellige steder,
i Storbritannien.

Jeg sætter mig faktisk klart,
når de her billetter bliver frigivet,
og sidder klart med computeren og sådan noget,
og der er jeg ikke noget.
Altså, det var udsoldt på 2 sekunder.
Jeg kunne slet ikke få billetter.
Så det eneste,
jeg kunne se,
der var sådan ledet,
det var sådan noget golden circle,
et eller andet psykopalt billetter,
der bare kostede så mange tusindvisere kroner,
og jeg kunne,
altså, jeg var sådan der,
slet ikke råd til.
Og så,
så var jeg rigtig ked af det.
Rigtig ked af det, den dag.
Vi var til midte,
midte og sange så mange,
og jeg så også bare sådan,
og sur mulighed,
hele den her midte,
og jeg havde tro i øjnene,
fordi jeg var så dårlig humør.
Og så går der ikke så lang tid,
og så kommer pælle,
og fortæller mig,
på en eller anden dejlig dag,
at han har købt billetter,
til mig som en overrasketelse,
og vi skal til Manchester i morgen,
eller et eller andet.
Og han har købt de der psykopalt billetter,
så vi skal stå
helt foren scenen,
hvor man nærmest kan røre deres platoskog,
og kigge oppe under kjolerne,
og virkelig sådan,
sådan det var.
Og vi flyver afsted,
og kommer der hen.
Og det er sådan,
altså det er den mest rørende oplevelse.

Altså det er jo som om sådan,
at jeg smelter sammen
med min gamle jeg,
altså med min seksårige pige.
Altså, det er sådan,
det er som om,
jeg møder mig selv som seksårige igen,
og husker alle de følelser,
jeg havde,
fordi jeg piger,
og alt hvad de stod for,
og de kommer ud,
og de forstår bare,
de forstår,
hvor støjen betydning,
de har haft på alle de mennesker,
der står her.
Og noget af det mest magiske var
crowden.
Altså,
og se kvinder i trædverne,
komme klædt ud,
med alle deres veninder,
som den spejskåde,
de også var,
da de var seksårige gamle.
Alle var klædt ud,
som deres egen spejskåde.
Og det var bare så,
altså,
jeg blev så rørt over det,
jeg havde bare tøjjet ind i hele tiden,
og jeg kiggede rundt på alle de her kvinder,
så mange var blevet møde,
og folk var gået fra hinanden,
og blevet gift og blevet skilt,
og der var sket tusind ting,
og nu mødtes de her igen,
som de der små børn,
som bare klædt sig ud,
som deres idoler,
og så kom spejskådes på scenen,
og forstod det bare så meget,
hvor vigtig de havde været,

for de her piger,
men også hvor vigtig de havde været,
hele LGBT plusmiljøet.
Der var så mange homoseksuelle mænd,
som også var klædt ud,
som deres spejskåde,
og det var så smukt,
og så vidt underligt,
og så stødt vi der,
og jeg kunne virkelig,
altså,
jeg var jo en meter væk frem,
det var helt vildt.
Der var også nogle broer,
hvor de gik hen over mit hoved,
altså,
jeg har sådan en video,
hvor jeg bare står under sådan en bro,
og så går de bare alle sammen,
lige hen over mit hoved.
Pelle har haft det på samme måde,
med spejskåde, som jeg har.
Han er super fan,
så vi stod bare grad og sang med på alle sang,
og sådan,
det var den største kærlighedsfest.
Så de to koncerter sammenlagt.
Det forstår jeg godt.
Skal vi komme i gang,
med at snakke om festivaler,
og venskaber?
Du har jo været på en del festivaler,
her til sommer,
og på Roskilde.
Der har du optaget,
sådan lidt forskellige lødbyder,
med unge festivalgæster,
som jeg lytter her i podcasten,
så jeg er en del,
der kommer til at kunne høre,
jeg selv undervejs,
fordi vi kommer til at klippe,
de her små fortællinger ind,
og det er bare små fortællinger,

om venskabshistorier,
som har udspillet sig på festivaler,
som I har fortalt til dig,
da du var på Roskilde.

Ja, faktisk helt præcis.

Venskabshistorier,
der udspillede sig på Roskilde.

Ja.

Og det var virkelig,
så sjovt og sødt at møde folk,
i virkeligheden,
som lytter med os,
det elsker jeg.

Det er altid så fedt,
det der med,
der faktisk er ægte mennesker,
bag de tale,
som vi bare kan se, lytter.

Ja.

Faktisk er nogle mennesker,
med øjne og næsemål,
og sådan noget,
som vi er så fysisk kendt,
at være sådan der, hej.

Det er meget dejligt.

Vi er totalt tilfald,
for at komme til mangere,
og ros,
og alle de gode ting.
Ikke så meget kritik,
ellers tak.

Men at komme hen,
lige at anerkende,
at de lytter,
ikke godt kan lide det.

Det har oplevet,
vi også i morges,
da vi var ude og spise på med,
var der også en rigtig sød tjener,
som sagde,

Æ, jeg har lige lyttet til,
jeg er på vej,
på min cykel herhen,
og nu sidder I her,

hvor er det sjovt.

Det blev vi også glade for.

Vi kan godt lide sådan noget.

Det kan vi godt lide også.

Der skal I bare fyre den af,

hvis I ser os,

et sted i bygning.

Ja.

Men,

du har været ude at snakke.

Det var virkelig,

det var faktisk min bedste dag

på Roskilde Festival.

Det var så hyggeligt at sidde,

og så havde jeg købt nogle øl,

og så sad jeg sådan et sted,

og så var jeg sådan her,

jeg sidder her,

og så var der bare så mange søde.

Ja.

Men skal der komme hen

og dele deres fortællinger,

også en par,

altså, det var en ene par,

og sådan noget,

det var virkelig,

og mange forskellige skabende,

at lyst til at sige,

hvilket er lidt ligesom også

på festivaler.

Ja.

Hvis man skal tage den sådan,

vi har jo en meget forskellig forhold

til det at være på festival.

I hvert fald i vores yngre dag,

tror jeg,

nu gør vi det nok lidt mere

på samme måde, hvis der er,

men,

men jeg har jo,

altså, campet,

og været på tre festivaler

nogle gange på ensommere,

og sådan noget,

og du har nærmest ikke været afsted.
Nej.
Vil du starte med at fortælle sådan,
lidt om sådan dit forhold
til festival og venskaber,
og hvad du sådan...
Jeg tror,
at det, der popper op i hovedet på mig først,
når vinklen er venskaber på festivaler,
det er de gange,
hvor jeg føler, at min venner
virkelig har været derfor,
og hvor jeg nærmest har været hjælpeløs,
og altså...
Altså, fordi du har været fuld?
Eller er kommet så skade,
mens jeg var fuld.
Så er jeg blevet et rom,
og så har jeg været skade.
Altså, det er,
der har været ked af det.
Jeg skulle lige så sige,
eller været hardbrokken,
for det er jo faktisk,
det er de 112,
de hjerteafsnittene,
eller om det er også på Roskilde.
Ja, det er også på Roskilde.
Men der var jeg ikke hardbrokken
på festivalen,
der var jeg lykkelig på festivalen,
så var jeg hardbrokken bag efter,
men jeg har været hardbrokken
på en anden festival.
Altså, jeg har sådan to historier,
der popper op,
hvor den første er,
hvor jeg kommer til skade
på Roskilde Festival,
og hvor jeg er dernede.
I en lidt sjovt sammensat camp,
apropos noget,
det jeg har snakket med nogle af de her
mennesker om på festivalen.

Jeg kan huske, jeg havde lidt svært,
ved at finde ud af,
hvem jeg skulle dernede med,
og få sammensat i en camp,
sådan at det ville føles,
som om, at vi var der i et fællesskab.
Altså, jeg kan ikke bare tage det ned
med min ene ven,
jeg var godt brug sammen med nogle andre.
Så er det på samme nogle piger,
jeg havde været rejsmag på et tidspunkt,
og så min bedste veninde, Nynne.
Og så, mig og en af de piger,
jeg havde været rejsmag,
vi skulle arbejde dernede,
men det var jo først,
når musikdagen startede,
og vi var der jo,
selvfølgelig også i all oppe,
varmlingsdagenet for at feste.
Og mig og Nynne, vi kunne feste.
Vi brugte sådan en lille fætter,
BR-telt,
men vi lå der heller ikke så meget,
fordi vi brændte rundt og var fulde hele tiden.
Ja.
Og det havde mig og Nynne så også været,
denne her natt,
og jeg var kommet hjem,
Nynne var ikke kommet hjemme nu,
og jeg lå der,
og så fætter BR-telt lurer,
og Nynne kommer hjem,
midt om natten,
og ligger og siger sådan her,
eller midt om morgenen,
at det nok nærmere,
skubbi-du-ba-du-ba-du-ba-bo,
ind i hovedet på mig,
mens hun sover,
og jeg er sådan,
og jeg kan huske,
hun havde sådan noget Moonlight,
det der, sådan,

og jeg tager på,
hvor de får sådan noget næren farve
over det hele,
sådan noget maling,
over det hele,
og hun er ikke siddag,
altså, det er jo faktisk,
det er jo bare skubbi-du-ba-du-ba-du-bo,
og jeg var sådan,
hold da op,
altså,
hvor er du fuld og så vækker,
og så har vi det sjovt over det,
og så er jeg sådan,
jeg tror aldrig,
at hun skal sove en time mere,
og jeg slår min øjne op,
og kigger ned af mig selv,
og kan så se,
jeg har også været rigtig fuld,
fordi jeg er kun en,
jeg har,
jeg har taget,
jeg er ikke nogen på den anden fod,
og jeg forstår det ikke,
og jeg er sådan,
det er da underligt,
hvorfor har jeg kun en,
Aul Steil,
lige har fået fysiostatskeret,
på min fod,
og jeg kigger ud og teltet,
for øjenkontakt med ANP,
der sidder ude i vores kamp,
og kigger på mig,
med virkelig et skuffet blik,
og jeg er sådan,
hvad det er for et uhyggeligt blik,
hvorfor får jeg det,
og jeg så smiler ud,
og så peger,
og så er jeg sjovt,
jeg er kun én sko på,
og hun er sådan,

og så kigger hun,
hen et specifikt sted i kamp,
meget tæt for mit tal,
hvor der så ligger en menneske lort.
Nej.
Jo.
Jeg hedder Lærke,
og jeg er 22 år gammel,
og den historie,
jeg vil fortælle i dag,
det er fra Roskilde 2018,
hvor jeg var på Roskilde på første gang.
Min veninde, Amanda's far,
skal køre også 6-7 piger til Roskilde,
og Amanda, hun kommer hernede,
til os alle sammen,
og hun er gradfærdig.
Hun har det ikke godt.
Hun har bare und i underlevet.
Men vi får bestilt en lægetid til Amanda i Roskilde,
og der, Amanda, hun kommer hjem igen,
så hun opræs pander,
og hænderne er overhovedet,
fordi det var bare svamp.
Det var en lidt hæftig form for svamp,
der var syv stikpiller,
og Amanda, hun kan ingen gang gråne sammen på hende,
så hun fik lige også til at hjælpe med,
at sætte de, der piller op en gang imellem.
Vi kommer i gang med festivalen,
og de her piller, de hjælper selvfølgelig.
Vi hygger også,
og Amanda, hun får kystet på nogle drenge,
jeg får kystet på nogle gutter,
og vi møder den her gutt fra vores hjemby,
som Amanda især kender.
Hun har faktisk været sammen med om før,
og har med, at han siger så,
at vi skal ikke have en træk hant.
Vi skal bolle,
og vi er sådan her, ha ha, nej,
selvfølgelig skal vi ikke det.
Og så er vi sådan her,
men for to papi når en paks møje,

så kan vi godt aftale det.
Og i meget lang tid, så troede vi,
at det var en joke,
indtil han 10 minutter efter,
står foran os med to papi og en paks møje.
Siden endda, vi blev lidt trætter,
og jeg selv er over,
at vi ikke sagde to paks møje,
en papi, men altså det var det her.
Og ja, på en eller anden måde,
så ender vi ind i det her telt.
Alle tre.
Og hvad der sker ind i teltet,
det var meget specielt.
En sjov oplevelse,
og vi var meget fulde.
Og vi bliver færdige en uge efter rås,
så kan jeg godt mærke,
at der begyndte at ske noget ved mig.
Fordi, vi har selvfølgelig brugt kondom,
fordi det skal man på rås,
kilde vi alle sammen, uleggerer.
Men det virker ikke så meget,
mellem pi og pi.
Så Amanda's svamp,
lige pludselig blevet overført
fra hende til mig,
og jeg sidder en time,
inden min teorie prøvede
til kørekorten,
med en ærtepose mellem benet,
og sådan her.
Fuck mit liv.
Og sådan endte med,
at jeg fandt min allerpeste veninde,
og siden har vi lavet lige så skør ting,
vi har allerede aftalet,
at den her historie,
den skal vi fortælle til en andens brylleper.
Og så kan jeg godt se, hvad det ligner.
Og så er jeg sådan,
kigger jeg over på den der lort,
og kigger over på hende,
og så er jeg sådan,

det er altså ikke mig.
Ikke løfter øjne fuldstændig åbne sådan.
Det er det, det er altså ikke mig.
Og så kigger hun videre,
og så kan jeg godt se,
at der ligger rense-savirter
hele vejen fra mit telsen,
ud med lort på ikaten,
og flyver rundt.
Og jeg husker bare,
hun sidder der med ráske limonervisen,
og på et lille pudet,
og lælger i en solstrol,
og drikker kaffe,
og har været bad,
og kigger over på mig en nøgne,
der bare er trash i det,
derfor det bliver etalt.
Og der ligger menneskelort,
og der er rense-savirter,
og jeg har en sko på,
og nøgne lægger sig,
skubbi du bare bub,
og har en næren maling,
over hele kroppen, ikke?
Og jeg er virkelig sådan,
jeg vil gerne væk,
altså jeg vil gerne lyne det,
og jeg vil gerne,
og jeg er sådan,
at det er ikke mig, der har skidt,
jeg vil blive sådan,
jeg har ikke skidt,
jeg laver ikke lort rundt omkring,
altså jeg kan godt være stiv,
og har mistet min sko,
men jeg har ikke lagt en lort i kampen,
og jeg kigger på hende,
og jeg er sådan,
det er altså ikke mange,
og nu er jeg sådan,
nej, nej, nej, nej.
Og igen bare sådan,
men hvorfor er det så,

din rensesavirter,
der er blevet brugt, ikke?
Og jeg går ud,
og sådan, hvor fanden er min sko,
og begyndes nu at gå og lede,
og den der lort ligger,
og de der savirter ligger i vinden,
og vi huler rundt,
og nønne ligger stadig
for åben skue,
ud til festværten,
og så,
og jeg kan bare fucking ikke
finde min årsta,
og jeg har lige fået føster skave,
og jeg er sådan,
blad rigtig trist,
fordi jeg prøver,
at sådan, det er ikke min lort,
og jeg mangler min sko,
og jeg er sådan,
jeg har været udsat for en form for overkræb,
jeg føler jo,
der er nogen, der har været inde,
tag min ens sko,
læg en lort,
tag min rest,
så savirter,
og gå,
altså, hvem vil gøre det mod mig?
Hvem vil gøre det mod mig?
Hvem vil gøre det mod mig?
Altså, det sidste, så er jeg bare,
Hvem har jeg, fjernet?
Ja, altså, det,
men, men, altså,
jeg går ind tilbage,
kravler inden det her,
for der bliver til,
vækker nønne,
og altså,
jeg synes,
vi skal tage til København,
lige at være lidt,

og jeg mangler også en sko,
altså,
jeg vil,
da nu tager jeg til hjem,
og nønne er bare sådan fint,
altså, der er ikke nogen,
og vi drager afsted,
og jeg, nej, først,
så samler jeg lige den der,
fucking, menneskelort op,
fordi jeg godt kan se,
at sådan, det er noget,
folk tror af mig,
så, så må jeg jo tage det.
Altså, jeg påstår stadig den dag,
da jeg dækker mig,
jeg har aldrig skit udenfor i naturen.
Men det, det værste er,
at blive angledt for sådan noget,
hvor alle tror det,
og man bare ikke kan gøre noget.
Og det værkere,
jeg fortæller historien,
som voksen, så folk,
jo sådan,
det var jo dig,
det var jo dig,
og jeg er sådan,
nej!
Nå,
men det vil ingen jo nogensinde
vide,
at der er nogen,
der lytter her,
og kan genkende historien,
om dengang de stjælger en årlster,
og skriver en kamer,
og vil komme og krybbe til korset,
så må de meget gerne skrive.
I hvert fald så,
til mig,
og nøgleskipen Haaren,
og det eneste par skåne,
jeg har,

jeg lige kan lønne,
det er et par gummistøvler,
der er to nummer for store,
men dengang gik det ikke så meget op,
i at være smart på festival,
så jeg var sådan,
dem tager der bare hele uden,
det er fint.
Jeg er 20 år gammel,
og det,
jeg gerne vil fortælle om,
da vi gik i 3G,
sidste år.
Jeg føler,
jeg blev sådan virkelig sur,
tit på folk,
og skælt dem ud,
og havde helt vildt meget drama,
og alt muligt med,
udvendere med den en,
udvendere med den anden.
Jeg føler generelt ikke,
jeg havde det sådan super godt,
i forhold til nu i hvert fald.
Og så tror jeg bare,
at det har gjort,
at jeg har tænkt sådan,
ej,
jeg har været en dårlig veninde,
på det her tidspunkt,
dårlig samvittighed,
og fortridelse.
Og jeg har haft lidt svært,
vil jeg være i det,
fordi,
at jeg hele tiden har følt,
at der var noget,
jeg skulle kompensere for,
i mine venskaber,
og bevise,
at jeg ikke sådan her længere.
Jeg synes,
det har været svært på raskilde,
det her med,

at nu,
så,
tænker jeg ekstremt meget over,
hvordan jeg er,
fordi jeg gør mig være en god venne,
og det kan godt blive lidt overvældende,
fordi man er socialt hele tiden,
og man er jo total overstimuleret,
og lige så snart,
jeg var alene,
jeg tog hjem i foregå.
Der er sådan,
grad og grad og grad,
jeg er bare,
fordi,
altså man er bare sådan,
man også tænker bare,
ej,
har jeg været irriterende,
har jeg været det eneste,
det andet tredje.
Tog jeg det bare hans ordent,
og tage så mange af min veninde,
jeg er virkelig ked af,
jeg gjorde det her.
Fordi,
tager det virkelig til sig,
og det tror,
det tror jeg,
har man måske en opfalt,
at jeg ikke gør,
men det gør de virkelig,
og det beviser også bare,
at man kan altid komme tilbage fra ting,
og man kan altid sige undskyld,
og man kan altid ændre sig,
og det synes jeg er mega nice.
Vi tager tilbage fra festivalen,
og vi siger, nej,
vi skal ikke rigtig drikke dag,
og det var også lidt vildt i går,
og jeg skal også op for tidlige,
inden at lave spaget i kødsov,
i morgen,

men så ender vi selvfølgelig,
lige vel med at tage ud,
og vi tager ned til nogle af vores venner,
der har en kamp,
der hedder Camp Luxus,
som har sådan en kæmpe anlæg,
hvor vi har fæstret,
mange gange,
også mange år for andet,
og der klokken,
den er ved at blive to,
om lader den,
der er sådan,
nej, nu skal vi hjem,
og nu er jeg sådan,
det synes jeg er en god dag,
og vi går væk,
vi bevæger os væk,
for det her anden dag,
indtil lige pludselig så kommer,
den der sang,
men,
og mig anlægner vi bare sådan,
du har den, du sang i lærte,
for syd,
og vi løber tilbage,
vi skal fæst mærke,
det kan ikke passe,
og sådan noget,
det er skepnen,
der vil have,
vi skal fæst,
og så står jeg,
i den her to nummer,
forstår gummi røjs,
og den skal danske 30 dansk,
med en fyr,
der hedder mark,
ding dong dong,
og lige pludselig,
så ligger jeg der bare splat,
så er jeg vredet op i gummistøven,
og jeg har forstået anglen,
ikke bare forstået anglen,

der er seriøst en badbond,
der sidder ud ad domine anglen,
helt sygt,
og jeg er stiv,
men er også trist,
fordi jeg bare kan se,
boom,
så var det slut,
så var det den festival,
altså det kan jeg gøre,
og folk kommer løbende,
og folk er sådan der,
nej, nej,
så skæt,
og jeg kan mest tænke på,
og samtidig,
min stolthed,
sådan,
I skal ikke,
stop,
det går helt flot,
jeg er færdet,
og det er allerede skidt,
det her med den lort,
altidvis, hvis,
kan en bloksusjø ikke noget om det,
men så så de mig,
så klove mig til på den der,
ej, det var bare,
men så er der sådan nogen,
der er tilkaldt samaridderne,
så de kommer løbende
med en borger,
ned gennem alle campsene,
med den her fucking borger,
og sådan der,
du må lægge dig op,
vi skal have dig op på skadestolen,
og der er virkelig sådan,
hvis ikke jeg bare får før,
så synes jeg,
det her, det var rigtig,
jeg ikke havde,
altså,

mig, der ligger mig på en borger,
alle er ude og fest,
klok, det pik,
og klok, en træ,
en anden brødsild festival,
jeg ligger for den her fucking borger,
og så er der sådan et,
pudrumstæppe på,
kan du,
sådan en rigtig hundig bagagerumstæppe,
det tager jeg overhovedet,
fordi der sådan er,
no way at folk skal genkende mig,
for den her borger,
mens jeg bliver borget,
de her sødsamme ritmænsker,
gennem fest i verden,
men altså,
og nynne, der løber bag,
jeg grader og smøder,
så jeg tager det her tæppe,
overhovedet,
og så bliver jeg altså borget stedet,
og så begynder folk i Europa,
skrevet i alle campsene,
der er en død,
nej,
nej, stop,
der er en, der er død,
og jeg ligger bare en band,
f**k,
f**k, f**k, f**k,
og alle sådanne musikken,
stopper,
og folk kommer op,
og så,
nej,
og nynne, der løber bag,
jeg grader og smøder,
så de tråder ud,
for vi er så dækket,
nej, det kalder du da,
for jeg ikke gør,
gennem mig,

der er ingen,
der skal lige busse videre,
det var mig,
der lå på den borger,
for halv død,
altså,
og nynne,
hun rundt over,
hun skriver til alle,
hun er ikke død for helvede,
hun er ikke død,
de skal ikke se,
hun kommer deroppe,
og nynne, hun vil hjem,
og så håber de,
klokken er hurtigt blevet fem år måned,
og jeg,
du viser,
jeg skal køres ind på Roskilde Hospital,
det er ikke nok,
bare lige at lægge op for samaræterne,
så nynne, hun får regnet sin anden veninde,
som måske står op,
klokken fem år måned,
og kommer op til samaræterne,
og så kører med mig,
ind på Roskilde Hospital,
og så er det,
jeg ruller rundt i min kørestol,
inden på Roskilde Hospital,
klokken 10.00 for omiddagen,
eller sådan noget,
indtil de er bare sådan,
den er forstået.
Og du må ikke få krøk op,
fordi vi ikke krækker ned på festivalpladsen,
og alle mine ting var der noget,
og sådan noget, ikke?
Og så hænger jeg min sødvendende lavere,
hun tager mig tilbage,
på Roskilde Hospital,
så bliver vi ligesom bare sat af,
i en ambulans,
og så står jeg der,

og så kommer der så to søde,
rentere mennesker,
men hen,
der har været op og købt morgenmad,
og sådan, er du okay?
Altså, nej,
det er jeg sgu ikke,
mit ben er og gut,
og blot,
og den der foden er helt hevet,
jeg er ikke nogen sock på,
og så er der en helt fremmede fyr,
der tager mig sådan her,
op på skulderne,
og bær mig hele vejen ned,
så var jeg altså overbron,
på den anden side i øst,
og så kan jeg huske,
jeg kommer dernede,
og så er det der,
nu kommer på en,
med min venner,
hvor de virkelig, altså,
jeg har selv set,
både min venner,
men også folk,
i campusen,
siden er jeg sådan her,
folk er virkelig sådan,
nu skal vi hjælpe hen her,
og jeg bliver fåget ud på toalettet,
og jeg er indenfor, altså også,
for det første tid,
der er to søde,
så er der nogen,
der går i gang,
med at pakke min ting,
så er der nogen,
der går i gang,
med at ringe rundt,
til folk,
som de kender,
som er der hjemme,
om jeg kan få et lift,

og der er nogen,
der er ude med en positivt,
for at låne et rullebrat,
som jeg kan blive rullet,
ud af festivalen,
med min taske på,
og sådan noget, ikke?
De er billedet af,
sådan 10 mennesker,
der sådan hjælper,
med at bære min ting,
og rulle mig ud,
og putte mig ind i den her bil,
med min vens far,
der er kommet for at hente mig,
som ikke var på festival.
Kommer hele uden,
resten af uden,
hvor min forældre ikke er hjemme,
og med mad,
og handler ind,
og hjælper mig med,
og tænker,
og sagde,
hvad man ikke kan,
når man har forstået,
sit højere ben, ikke?
Så sådan,
den gang,
var jeg ulykkelig,
og sad hver gang det regnede,
og var sådan der,
og jeg var rigtig glad for,
at der ikke var nogen Instagram,
den gang,
som jeg kunne få lyd med i,
men når jeg tænkte,
at det var bøden show,
historie,
og også bare sådan en,
meget kærligt minde for mig,
og sådan den cam,
som jeg egentlig,
havde været lidt bange for,

ikke skulle være,
så fællesskabsaktig,
fordi vi var for forskellige,
vennegrupper,
og ikke kendte hinanden så godt,
og boede sådan lidt en blanding af folk,
og hvor jeg måske potentielt,
lige havde lavet en lort dag for en.
Var så lige pludselig så samarbejdstyrktige,
og gode,
og kærligt,
og hjælp,
og også dem,
de veninder,
jeg havde i camp,
som også havde en veninde med,
du ved de,
hjælp også med,
at finde en rollebrat,
men jeg tror også,
altså det der billede,
du skaber der,
det er jo sådan lidt,
det idylliske billede
på festivalen,
og altså,
men det synes jeg,
det er fordi,
det er sådan lidt,
det hænger over movieaktige,
men hvor du er bedste venner,
hvor alt muligt fuckt sker,
og det er sindsygt,
og du får så mange showhistorie,
som du kan fortælle resten af dit liv,
men du havde de venner imens,
og I var sammen om det,
og du blev boede igennem klassen,
og alle var der ligesom, ikke?
Og jeg tror sådan,
at for mig i hvert fald,
har det været,
på en eller anden måde,
også grunden til,

jeg ikke har været særlig meget på festivaler,
har det været frygten for ikke at få det,
altså det har været frygten for at stå alene,
på en plads,
og være sådan,
hvor er der nogen, jeg kender,
hallo, ha, altså,
og føle sig ensomme,
og føle sig forvirret,
og ikke kunne finde folk,
og ikke kan strømpe sine telefoner,
ikke kende nok,
og ikke have den fede camp.
Jeg hedder Matilde,
og jeg er 18 år gammel,
og jeg er på Roskilde for første gang,
og har enten faktisk samtidig gjort mig
alt for mange tanker,
eller ingen tanker om settingen for mig her,
og er derfor enten med,
ikke rigtig at have nogen camp,
hvilket er lidt atypisk,
og når man møder folk,
som man jo gør her på stedet,
får man et blik eller to,
fordi det er skørt,
og det har jeg fået noget af nu.
Hvilket egentlig har resulteret i,
at jeg er endt med at sidde
på den her mark med mange tusind mennesker,
og blive en lille smule tvivl,
om jeg har nok venner,
eller nogle venner overhovedet,
fordi altså står man her,
og har ikke nok mennesker i sin græs,
til at samle en camp med 20 mennesker,
eller 15 mennesker, 8 mennesker,
altså bare ikke,
og kigger rundt til højere og til venstre,
og uanset faktisk, hvor man kigger hen,
hvor der er de her gigantiske masser af mennesker,
der jo er der sammen,
og er der med sine venner,
og hvad er en festival uden en ven,

[Transcript] 112 For Venskaber / FESTIVALVENNER

og så sidder man på slag her,
og sko' dem bare til at til Roskilde for at tænke over,
og man havde nogen,
jeg tror, at når jeg sidder i min kusineskamp,
eller lige her sammen med dig,
og kigger rundt,
er det både en ensamhedsfølelse,
og en misundelsesfølelse,
og føler jo egentlig,
at alle ved, at jeg ikke har et andet sted at være,
og at jeg ikke har en camp,
eller et sted, jeg hører til.
Jeg kan huske, at jeg tog aldrig på festival,
og da jeg var teenager og ung på den der måde,
jeg først begyndte at tage på festivaler,
efter jeg blev kærester med pille,
virkelig i virkeligheden,
fordi han er på alle festivaler,
og så er jeg med.
Men hele min ungdom,
og så var der ikke sådan den der oplagte camp,
føjte jeg.
Altså jeg føler sådan,
at der er mange af mine venner,
som ikke tager på festivaler.
Vi kom fra et miljøvår,
at jeg følte, at telt var ikke lige mig,
og det var lidt for ud,
og skal jeg sove, at jeg har været med badet,
og jeg blev sådan lidt,
var sådan lidt for finet i forhold til,
hele det, jeg følte festivaler var.
Men jeg tror også, at det var lidt en historie,
jeg fortalte mig selv for ikke at tage stilling til.
Altså jeg tror, at hvis alle mine venner
havde haft den sygste camp,
så havde jeg været fucking ligeglad,
fordi jeg har sovet de mærkeligste steder,
lige vel til privat fester,
og alt muligt, og ikke gået i badet,
hvis det var det, det krævede.
Så mange venner jeg havde som ikke tog på festival,
og dem, der gjorde,
havde også deres egne vennegrupper.

Så hvis jeg skulle på festival,
så skulle jeg vælge en ven,
og så alle deres venner,
eller en eller anden venne,
og så alle deres venner.
Og i alle de her konsolationer
føjte jeg lidt sådan,
så er jeg jo lidt på besøg.
Må jeg gerne være med her,
og er det underligt,
og er det akavet,
og kommer jeg til at føle det mærkeligt,
og jeg tror også,
i dag vil jeg være mere ligeglad,
men i de der unge år,
der er der bare så meget identitet,
i,
hvad for en camp man er med i,
og hvad for en tema det har,
og hvad for nogle interne
historier og mindre traditioner,
og man har sammen i den her camper,
i den her gruppe.
Og det med ikke at være en del,
og sådan den opblagte gruppe,
alle mine venner er her,
det gør jeg bare ikke.
Og så gør jeg det aldrig,
før jeg blev voksen i virkeligheden.
Altså, har du nogen sin,
haft sådan en følelse af,
at være bange for at være alene på festival,
eller har du altid haft den der
store camp, og masser af venner?
Nej, slet ikke,
og jeg kan kende alt,
altså, jeg kan kende meget det, du siger,
100%. Også, da jeg har været stedemange,
det har jo altid været meget ambivalent,
og der har været få enkelte år,
jeg har ikke haft min gymnasiepier,
fordi så har gymnasiet været slut,
eller et eller andet, men mange år,
har jeg heller ikke haft den store vennergruppe,

og da jeg flyttede til Copenhagen,
havde jeg
et meget ensomt år,
til at starte med herinde,
fordi jeg heller ikke startede studio,
og mange af mine venner,
havde brudt herinde før mig,
så de havde allerede lidt et netværk,
og mange var ikke flyttet i nu, heller.
Så der kan jeg huske, at jeg var meget alene,
fordi vi er igennem et arbejde,
hvor jeg også,
hvor det var virkelig, apropos, jeg har snakket om hende før,
min veninde Natasha, som ligesom lukket mig ind i hele hendes vennergruppe,
og del alle sine venner med mig,
og som også nogle af dem, jeg er bedste venner med i dag,
blev for eksempel lukket ind i den,
og de har jo altid bare været en kæmpe
gruppe af piger på 10-15 stykker,
der har været på vores kildefestival,
og alt muligt sammen.
Og der havde jeg også en
lidt anden ny venindegruppe samtidig,
som jeg også var blevet lukket lidt ind i,
og der kan jeg også huske,
dem var jeg for eksempel afsted med,
og kiggede meget både til
Natasha's vennergruppe, som jeg ikke rigtig kendte
på det tidspunkt, og var sådan,
de havde kæmpt min girls, kan jeg huske,
og fagte deres hårdpink, og havde t-shirts,
og du ved, altså virkelig sådan,
gik overlænden på netop-thema, og var bare sådan,
så veninde-aktige på den der måde,
hvor man sidder ude fra og bliver helt betaget,
fordi det ligner noget fra en film,
og der havde jeg det ene også rigtig fint i den kæmpe,
jeg var i, men jeg følte mig også ensom,
det var ikke de andre skylde,
det hele forkigede ind i mig,
fordi Alva såede, Alto så andre,
og var inkluderende,
men det er det der med,
når man bliver bevidst omkring,

at man på en eller anden måde har fået lov,
eller man i hvert fald føler,
at man har fået lov til at komme med inde,
det har fællesskab,
man ikke er helt med på Chicago,
man ikke kender folk lige så godt,
at folk har kendt hinanden i mange år,
så der kan det være,
der tror jeg, det kunne være lige så ensom for mig,
at bo der i den store cam, som det ville have været,
faktisk nok mindre ensom,
man var taget stedet med to af mine veninder,
og havde brugt i en totals camp,
med et folkudborg og sammen med dem,
fordi så havde man alligevel følt sig,
eller jeg havde følt mig mere hjemme i deres selskab,
end jeg måske havde gjort,
i den store gruppe af folk,
og det er jo det der, der er så sjovt med,
at man eller jeg eller mand,
og jeg i hvert fald,
tit kan følge mig meget ensom,
omkider mange mennesker fra,
for når jeg er alene med et menneske,
bare som kender mig ikke.
Og så tror jeg også, det er meget det der med,
at som du selv siger,
at det er noget, der foregår inde i dig,
fordi det, vi også har hørt,
fra jer, der lytter med,
som har skrevet ind og sådan noget,
er også det der med følelsen af,
hvad tænker de andre om,
at jeg ikke kun bor her med en veninder,
eller hvad tænker de andre om,
at jeg ikke rigtig har en camp,
jeg har bare slet mit eget til dem.
Hvad tænker de andre om,
at jeg er den syvende person i den her camp,
hvor de seks andre er bedste venner,
og kender hende andet siden folk i skolen.
Hvad tænker de andre om,
hvor jeg tror i dag,
altså med den,

eller jeg har nu,
er jeg meget bedre til sorteret,
sådan noget derfra,
og tænker meget mindre over det,
end jeg gjorde, da jeg var yngre.
Og jeg tror egentlig,
hvis man sorteret den følelse fra,
hvad tænker de andre,
så kan det være mindstligt så fedt
at være sted med en veninde,
eller det kan være mindstligt så fedt
at joine en venindegruppe,
og bare være sådan,
kom ind i den her nye konstellation
af mennesker,
det er en masse nye,
at kende,
blive en del af det,
for den oplevelse,
ser man potentielt,
kan få nogle nye venner,
hvis man har lyst,
men det er hele den der forstilling,
om hvad der er rigtigt at få kære,
der fucker det op for en.
100 procent,
og også som vi har snakket om før,
det der med,
at gamle vinskaber
er mere værd end nye,
også noget,
så det kan jeg huske,
jeg i hvert fald,
når jeg ser tilbage på det,
nu har jeg haft den der fornemmelse af,
at alle de måre kæmpe mine girls,
de var meget bedre venner
med hinanden alle sammen,
og de havde den der
fodboldaktige kultur med,
at have det samme tøj på,
og fagse et hår på den samme måde,
og ligesom som om,
de var sådan en helt klub,

de tilhørte,
og jeg var sådan,
de må alle sammen være,
vækket ind i hinandens venskab,
har kendt hinanden,
de blev født nærmest,
hvor jeg så sad,
og jeg har ikke nogen rigtige venner,
fordi mine venner er nye venner,
det er nogen, jeg lige har lært at kende,
og det var også det,
der er så forkert,
fordi der venner,
kommer jo og går det,
har vi erfarelet igennem,
altså mange sammensaler nu,
at der er nogen venskab,
og går lidt på standby,
og så kommer de tilbage,
og man udvikler sig i forskellige retninger,
og sådan noget,
så det er jo også bare fedt,
at møde nye mennesker,
og en festivalsromance
i min ven, eller veniden,
kan også være lige så meget værd,
som det kan være,
at være der med sin bedste veninde,
hvis man bare tør at vile i det,
og være sådan,
fuck hende her,
hende mødt jer i den her kam,
hvor jeg kendt nogen,
og vi klikket bare med det samme,
det godt være, at vi ikke skal være
bedste venner, når vi kommer hjem igen,
men har man en uge sammen,
hvor man bare sådan der,
holder pannet,
så det er også det fedeste,
jeg har den.
Hej, jeg hedder Monika,
og jeg er 25 år.
Jeg hedder Emily,

og jeg er 24 år,
og Monika og jeg,
vi mødte hinanden i fredags,
og nu tællerprænger vi
Rødske Livensamme,
i Teltsammen,
nede i Vendertænden, i Norden.
Vi kender hek ikke hinanden,
men mødte hinanden for første gang
i fredags til en fest,
hvor vi valgte at tage på Rødske Livensamme
hele uden.
Ja,
og vi har det rigtig godt,
her i Teltsammen for første gang,
kommer rigtig sæt på hinanden,
og det er virkelig skønt.
Det hører jeg i hvert fald,
hørt for rigtig mange,
og det har jeg jo desværre ikke
oplevet særlig meget af,
men jeg, altså,
jeg fortryder det.
Altså sådan,
hvis jeg kunne gå tilbage
og ændre noget i min unge døm,
så ville jeg tage på de der fæstige,
hvad jeg har.
Altså,
om ikke andet,
så ville jeg bare tage
derhend med en person,
og så ville jeg slå min støjerede
og spørge en af mine veninder,
må jeg gerne komme med jer,
og de en gymnasievennende gruppe.
Altså så kan de
jo sige nej,
hvis de ikke vil have det,
men det ville jeg så gerne gøre,
fordi, at jeg synes,
det lyder helt magisk,
og jeg er sikker på,
det er også alt muligt andet.

Altså det har vi jo også hørt,
men jeg tror bare,
der er noget særligt ved det der med,
og med mennesker
på festivalerne,
når man er intensivt sammen
i så mange timer,
og ser hinanden i så mange situationer,
og som du jo også fortæller,
så finde din historie,
at man oplever,
og har rigtig meget brug for hinanden.
Og har brug for hjælp,
fordi der bare er opstår ting,
når man er alene i lang tid,
uden sit netværk,
og uden sit hjem,
og uden sit bad,
og fuld, oven i købet.
Ja, og meget skrupligt,
når man vågner op,
og har været fuld.
Ja.
Jeg føler i hvert fald,
at det er jo altid nemt,
at der sidder hvert klog på,
at sådan her burde man have haft det,
og sådan her burde man have haft det,
og så samtidig,
så er det stadig bare ret svært
at være på festival,
og følger, at jeg skal gå mod sjov,
når jeg kommer der med.
Og det er den, hvor jeg er bange for at møde folk,
og håber at møde folk,
og har FOMO imens jeg er der.
Ja.
På, fordi jeg siger,
stories er andre,
som jeg synes, de ligner,
de hygger sig mere end hvad jeg gør.
Ja.
Eller nogen, der har stået bedre
til en koncert,

hvor jeg også er til koncerten,
og jeg kan se, at de ligger stories op
for et bedre sted.

Og jeg kan ikke slappe af,
fordi jeg står og tænker,
hvordan kan jeg komme der,
og han er stor?

Hvorfor får de en bedre story,
end mig af fucking Rosalía nu,
eller et eller andet?

Der er bare meget sammenligning,
og samtidig er det jo også noget,
der dejtes det hele verden.

Ja.

Men det er godt,
at du kommer på festival i år,
synes jeg.

Ja.

Der er også noget meget trygt i,
synes jeg,
og gør det med sin kæreste.

Ja.

Når man som mig,
føler jeg,
at det er lidt angstprovokerende,
bare at komme.

Det er jo også Pilla,
og også de trykkedes menneske.

Han er total mit trykkedes menneske,
og så har han også
virkelig mit festival-mænske,
fordi han kender alle festivaler,
og så indgående.

Han er en rehenprod person,
og har med på en festival.

Han har gået på alle festivaler,
siden han var 13 år gammel,
og tager alene fra Bornholm,
for at være på hver eneste festival,
bortidt fra det, der var corona.

Og det gør mig helt vildt tryk,
at jeg kan hænge op af ham,
og så gætter han os igennem
det her kære,

som jeg lidt føler,
det kan være ikke.
Og så kan jeg selv vælge,
og gå væk fra ham,
for at være sammen med nogle venner,
og så gå tilbage igen.
Når jeg føler,
Gud, nu er de væk.
Hvor var de henne?
Pelle.
Jeg vil gerne være sammen igen.
Det var meget mig på røsken,
lige på der.
Hvis jeg havde min totompil et sted,
og så jeg løber ude med pigerne,
og så det blev sådan,
nej, nu er jeg lidt trist,
eller nu er jeg forestimulerede,
eller nu er jeg brug for et gram.
Okay, jeg hedder Erika.
Det her er min venner,
vi har Rikke,
vi har Russe,
vi har Johanne.
Vi har lige fået to mere lager,
og vi har, hvad hedder det,
marker.
Vi havde venner i snart 10 år,
og vi har lige talet om i dag,
at hvis man har været venner
over 7 år sammen med familie,
men man kan også blive familie
før, at vi er blevet enige om,
og det er, hvis man har reddet
hinands liv.
Tromabonding.
Tromabonding,
is it called.
Det kan være forskellige ting.
Det kan være hjertesåret,
det kan være krigelser i ens liv.
Det kan også være
den mest sindssyge oplevelse.
For eksempel,

Mario Hane, for nogle år siden,
Roskilde,
til hvad hedder det,
Joe Badass-koncert,
hvor der var kæmpe,
mersfet,
alle blev smadre,
alle tabte sin ting,
alle med at sidde nøgler
til sin lejlighed,
alt gik rundt
og fandt hinands nøgler
til lejlighed.
Der blev man venner for lyvet
på en aften.
Hvis vi skal opsumere,
det er jo lidt sådan en,
vi har jo ikke haft et konkret
dilemma i dag,
det er jo mere bare handlede
om jeg er festivaler
og prøvede at tage nogle
af alle de der
festivales følelser
fra indbakken
ind i de her snakker.
Jeg tror,
jeg tror virkelig,
det vigtigste,
jeg har erfaret,
både når jeg kigger tilbage,
men også,
når jeg tænker på,
hvordan jeg er for festivaler
nu og sådan noget,
det er virkelig,
for det første,
det er der med,
at man skal huske,
at det er jo med relationer
udad til,
og sådan noget,
som det er med andet,
når man kigger på

kapitalisme og patrikater,
altså,
jeg føler altid,
der er jo noget galt med verden,
når det altid handler om,
at du er noget værd,
jo mere du har,
eller jo mere i lavere,
eller jo mere ekstravagant,
det hele er,
jo mere du kan vise frem,
udad til,
altså,
det, det, det skal handle om,
og det lige,
det hvor stor en kam,
der ligger ved siden,
er der hvor mange mennesker,
der er derinde,
hvor fedt pynt de har,
hvor meget de alle sammen har faget,
der har sorg i den samme farve,
fordi det betyder ikke,
at de har det bedre,
eller er det bedre,
eller er mere at være overhovedet,
og til det mere,
sådan, voksne maj nu,
der har jeg bare,
sådan,
fra sidste år til i år,
allerede virkelig erfaret,
det, der er med,
for mig er det bare vigtigt,
at give mig tid til også,
ikke at være
på festivalen,
når jeg er for festivalen
og ikke stress over,
sige til mig selv,
okay,
jeg har lige set den her
sindsynlige kodjekonsert,
der er ukendt kunstner,

den vil jeg også rigtig gerne se,
men jeg kan mærke min batteri,
og tomme,
så må jeg se ukendt kunstner
en anden dag,
altså så skal jeg ikke
okse min kæreste,
og min bedste vand ned nu,
og stå allerede for,
og se ukendt kunstner,
og køre videre,
fordi det,
det kan jeg ikke holde til,
og så bliver hele min dag
i morgen udlagt.

Der er ikke,
der er ikke en tjekliste for,
hvad du skal have gjort,
jo, der er,
men det handler om,
at du kun skal et kodyk af,
at du har haft det godt,
altså,
at du har lyttet ud til dig selv.

Ja.
Og det tror jeg bare,
er vigtigt at gøre,
fordi så har man også mere overskudt
til at være en god ven,
og være en ven overfor sig selv,
og være,
at det er godt,
når man så er dig.

Skal vi sige forvæld og tak?

Ja,
jeg snakker også som et vand.

Ja,
men godt mærke,
jeg har lavet en podcast i lang tid.
Jeg har meget,
der skal ud.

Nej,
så er vi jo tilbage.

Nej,

så får jeg skampe som altid.
Du har snakket fuldstændig almindeligt,
ligesom,
jeg også gør,
og ligesom,
jeg også gør,
det er jo simpelthen vores arbejde,
det er jo snakket,
der ville være ret stille,
hvis vi større både med det,
i denne her produktion,
det her lille foretagende,
vi har kørt her.
Den første er i sin slags,
den stille podcast,
og folk sætter på for at få ro,
så du prøver at stille.
Ej,
den ide,
ja, den kom her først,
den første er i sin slags.
Jeg synes, det har været dejligt at være tilbage,
hyggeligt lige at catch-up,
og så starter vi,
op med helt almindelige,
uspecialagtige udgaver,
med almodelige vanskebsdilemmer,
vi har fået,
at jeg har lyttet med fra næste uge.
Ja,
det var godt at få snakket ud,
som man siger.
Ja,
vi snakker ud igen i næste uge.
Hej, hej.
Hej, hej.
Hvis du har et venskæbsspørgsmål,
du gerne vil have hjælp med her i podcasten,
så send det til en af os på Instagram.
Så kan det være,
at det er dit spørgsmål,
som vi tager op i næste uge.
Mit navn er Maria Jansal,
og mit navn er Ida Sofia.

[Transcript] 112 For Venskaber / FESTIVALVENNER

Du har lyttet til 112 for venskaber.
Vi lyttes fedt.
Næste uge